

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 czerwca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że B. P. nie podlega od 10 czerwca 2017 r. ubezpieczeniom społecznym tj. ubezpieczeniu emerytalnemu, ubezpieczeniom rentowym, ubezpieczeniu chorobowemu, ubezpieczeniu wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) spółki z o.o. w likwidacji w Ł.. W uzasadnieniu wskazano, że umowa o pracę i zgłoszenie do ubezpieczeń wyżej wskazanej osoby były czynnościami pozornymi dokonanymi jedynie celem uzyskania tytułu do ubezpieczeń i skorzystania z wyższych świadczeń w związku z chorobą. /decyzja – k. 793-796 akt ZUS/

B. P., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, w dniu 20 lipca 2020 r. odwołała się do sądu od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez uznanie, że podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentownemu, chorobowemu, wypadkowemu w spornym okresie jako pracownik u płatnika składek. W uzasadnieniu wskazała, że na podstawie zakwestionowanej umowy faktycznie świadczyła pracę na stanowisku vice-prezesa zarządu spółki. Nadto wniosła o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. /odwołanie – k. 3-12/

Odpowiadając na odwołanie pismem z 17 sierpnia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podtrzymał argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że z chwilą otwarcia likwidacji mandat członków zarządu (w przypadku wnioskodawczyni mandat wiceprezesa zarządu) wygasł z mocy prawa, jednocześnie z wnioskodawczynią nie rozwiązano dotychczasowej umowy o pracę na stanowisku wiceprezesa zarządu spółki, ani też nie wypowiedziano jej warunków umowy o pracę; tym samym wnioskodawczyni, ustanowiona likwidatorem, z dniem 10 czerwca 2017 r. przystąpiła do wykonywania swoich obowiązków, chociaż umowa o pracę nie uległa zmianie, zaś z uwagi na różny charakter pełnionych funkcji, nie jest możliwe świadczenie pracy w oparciu o dotychczasową umowę; nawet gdyby przyjąć, że doszło do zmiany warunków pracy w drodze porozumienia zmieniającego pomiędzy ubezpieczoną a płatnikiem, to świadczenie pracy przez ubezpieczoną w spornym okresie było niemożliwe wobec braku podporządkowania organizacyjnego i służbowego, ponieważ z chwilą otwarcia likwidacji wygasły mandaty obu członków zarządu i od tego momentu jedyną uprawnioną do reprezentowania płatnika była ubezpieczona, jako jedyny likwidator spółki. odpowiedź na odwołanie - k. 27-28/

Postanowieniem z 16 kwietnia 2021 r. Sąd ustanowił dla zainteresowanej spółki kuratora w osobie adw. M. W. do reprezentowania spółki w niniejszym postępowaniu. /postanowienie – k. 138/

Na rozprawie w dniu 15 czerwca 2021 r. wnioskodawczyni poparła odwołanie, zaś pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. /stanowiska 00:10:31, 00:10:51 – płyta CD k. 158/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. P., lat 61, legitymująca się wykształceniem wyższym była od 1 lipca 2001 r. pracownikiem (...) spółki z o.o. (obecnie w likwidacji) w Ł. i w okresie do 30 listopada 2005 r. piastowała stanowisko dyrektora ds. handlowych za wynagrodzeniem 2.000 zł (od 1 czerwca 2003 r. – 3.712 zł, od 1 lutego 2005 r. – 5.712 zł) brutto miesięcznie, a następnie w okresie od 1 grudnia 2005 r. - stanowisko wiceprezesa zarządu, na czas nieokreślony, za wynagrodzeniem 13.172 zł brutto miesięcznie, a od 1 lutego 2018 r. – 18.860 zł brutto miesięcznie, w pełnym wymiarze czasu pracy. /bezsporne, umowy o pracę, aneksy k. 70-71, 76-78 akt ZUS, świadectwo, dyplom k. 83-84 akt ZUS, dokumentacja osobowa k. 57-69, 72-75 akt ZUS/

Odwołująca jest również udziałowcem (...) spółki z o.o. Po śmierci swego męża - R. P., w drodze dziedziczenia jego udział objęły wnioskodawczyni oraz ich córki - S. O. oraz K. P. we współwłasności. Nadto udziałowcami spółki są także M. N. i J. N.. /bezsporne, odpis z KRS – k. 51-58, odpis z KRS – k. 781v-785 akt ZUS, zeznania świadka K. P. 01:42:09

i dalej – płyta CD k. 91, zeznania świadka S. O. 02:00:35 i dalej – płyta CD k. 91, przesłuchanie wnioskodawczyni 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

Spółka (...) zajmowała się sprzedażą detaliczną wyrobów metalowych – przede wszystkim łożysk. /bezsporne, odpis z KRS – k. 51-58, odpis z KRS – k. 781v-785 akt ZUS/

W okresie od 1 lipca 2001 r. wnioskodawczyni była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i do ubezpieczenia zdrowotnego przez płatnika składek jako pracownik zatrudniony na podstawie umowy o pracę. /bezsporne/

W okresie zatrudnienia nieobjętym sporem, tj. przed objęciem funkcji likwidatora spółki (...) jako dyrektor zajmowała się koordynacją działań handlowych i nawiązywaniem nowych kontaktów handlowych, zaś jako wiceprezes zarządu - ogólnym nadzór nad działalnością firmy zarówno w kwestiach handlowych jak i finansowych czy kadrowo-płacowych. W ramach swoich kompetencji ubezpieczona upoważniona była do podpisywania dokumentów spółki. Część dokumentów skarbowych podpisywała również T. N. lub U. Ś. (zatrudniona wówczas jako księgowa płatnika). Część obowiązków wnioskodawczyni realizowała także w trakcie trwania długotrwałych zwolnień lekarskich. /dokumentacja osobowa pracowników płatnika, dokumentacja księgowa, skarbowa, bankowa, handlowa płatnika, umowy zawierane przez płatnika, dokumenty podpisywane przez ubezpieczoną k. 10-28, 30-33, 35, 37, 257-354, 743-744, 747, 753-774 akt ZUS, listy obecności za 2002-2014, karty ewidencji czasu pracy, karty zasiłkowe k. 45-56, 243, 552-739 akt ZUS, listy płac, zestawienia list płac, protokół zgromadzenia wspólników (przyznanie premii) k. 85-242, 244-256, 355-361 akt ZUS, przesłuchanie wnioskodawczyni 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

W trakcie zatrudnienia wnioskodawczyni wielokrotnie i długotrwale korzystała ze świadczeń z ubezpieczenia chorobowego. /bezsporne/

Od 2006 r. odwołująca cierpi na zaburzenia depresyjno – lękowe, będące podstawą jej częstych absencji chorobowych. /zeznania świadka K. P. 01:42:09 i dalej – płyta CD k. 91, zeznania świadka S. O. 02:00:35 i dalej – płyta CD k. 91, przesłuchanie wnioskodawczyni 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

Wnioskodawczyni udzieliła pełnomocnictwa do reprezentowania spółki córce K. P.. /zeznania świadka S. O. 02:00:35 i dalej – płyta CD k. 91, przesłuchanie wnioskodawczyni 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

Spółka (...) nie posiada Rady Nadzorczej ani pełnomocnika powołanego uchwałą zgromadzenia wspólników. /bezsporne/

Wniosek o (...) spółki (...) wnioskodawczyni wraz z córkami złożyła w 2013 r. /zeznania świadka K. P. 01:42:09 i dalej – płyta CD k. 91, zeznania świadka S. O. 02:00:35 i dalej – płyta CD k. 91, przesłuchanie wnioskodawczyni 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi XX Wydziału KRS z 8 czerwca 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt XX Ns Rej. (...) na podstawie art. 42 k.c. powołano kuratora w osobie adw. M. W. do reprezentowania spółki w postępowaniu o rozwiązanie spółki. /odpis z KRS – k. 51-58, odpis z KRS – k. 781v-785 akt ZUS, postanowienie k. 129-131v/

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z 7 lipca 2016 r. w sprawie o sygn. akt X GC 353/13 rozwiązano opisaną spółkę i ustanowiono likwidatora spółki w osobie odwołującej, nie określając wysokości jej wynagrodzenia z tego tytułu. Postanowieniem z 28 grudnia 2017 r. w sprawie XX Ns-REJ. KRS/(...) Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi dokonał wpisu wnioskodawczyni jako likwidatora spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. /postanowienie – wpis do KRS – k. 786-789 akt ZUS, odpis z KRS – k. 51-58/

B. P. nie występowała do sądu rejestrowego z wnioskiem o przyznanie wynagrodzenia. /postanowienie – wpis do KRS – k. 786-789 akt ZUS, przesłuchanie wnioskodawczynie 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

Wnioskodawczynie, po upływie kolejnego okresu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą i wyczerpaniu okresu zasiłkowego – w okresie od 15 czerwca 2016 r. do 9 czerwca 2017 r. korzystała ze świadczenia rehabilitacyjnego. /zaświadczenia lekarskie – k. 14-14v, wypłacone świadczenia k. 799-802/

Po ustanowieniu osoby wnioskodawczynie likwidatorem spółki będącej płatnikiem - nie zawarto z nią żadnej nowej umowy, w ogóle nie było rozmów na temat rodzaju umowy czy też warunków świadczenia pracy. Nie była ona aneksowana przez strony, ani też nie była w żaden sposób przez nie zmieniana. Ponadto także w późniejszym czasie nie nastąpiła żadna modyfikacja jej umowy o pracę, nie było także dodane, że w ramach tej umowy będzie wykonywała obowiązki likwidatora. /bezsporne/

W dniu 10 czerwca 2017 r. wnioskodawczynie stawiała się w spółce celem realizowania czynności likwidatora tej spółki. Wykorzystała zaległy urlop wypoczynkowy. / przesłuchanie wnioskodawczynie 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

W spornym okresie po objęciu funkcji likwidatora B. P. była niezdolna do pracy z powodu choroby w następujących okresach:

- od 13 czerwca 2017 r. do 8 września 2017 r.,
- od 16 listopada 2017 r. do 6 kwietnia 2018 r.,
- od 9 maja 2018 r. do 6 listopada 2018 r.,
- od 5 listopada 2019 r. do 10 listopada 2019 r.,
- od 2 grudnia 2019 r. do 23 marca 2020 r.,
- od 26 marca 2020 r. do 31 maja 2020 r.

/wykaz – k. 14-14v/

Do października 2020 r. wnioskodawczynie przebywała na świadczeniu rehabilitacyjnym, następnie korzystała z urlopu wypoczynkowego. Od stycznia 2021 r. działalność gospodarcza prowadzona przez płatnika składek została zawieszona wobec przejścia przez odwołującą na emeryturę. Nie powołano innego likwidatora. /przesłuchanie wnioskodawczynie 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

Od 10 czerwca 2017 r., także w okresach niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, B. P. wykonywała czynności likwidatora (...) spółki z o.o. w likwidacji - zgłosiła m.in. fakt likwidacji do sądu rejestrowego, sporządziła remanent, sprzedała towar, współpracowała z komornikiem, reprezentowała spółkę w postępowaniach skarbowych i sądowych (w tym udzieliła pełnomocnictwa zawodowemu pełnomocnikowi w tym zakresie), udzielała informacji dotyczących stanu magazynowego i finansowego spółki.

Wykonywała płatności za użytkowanie telefonu komórkowego, obsługę księgową spółki, korzystanie z usług z zakresu ochrony, usług doradczych, telekomunikacyjnych, opłacała składki na ubezpieczenie grupowe, rozwiązała umowy z operatorem sieci komórkowej, podpisała umowę o świadczenie usług biurowych i umowę o świadczenie usług księgowych, podpisała świadectwa pracy pracowników.

Większość tych czynności odwołująca wykonywała w okresie niezdolności do pracy spowodowanej chorobą.

Ubezpieczona podpisywała w niewielkim zakresie dokumenty finansowe spółki (sporządzone i podpisane także przez księgową spółki) w tym faktury VAT. Część faktur podpisała K. P..

/dowody wpłaty, faktury VAT – nieponumerowane karty w aktach ZUS, k. 6-8, k. 748-752 akt ZUS, k. 16, k. 21-24, k. 26, potwierdzenia przelewu k. 17-19, wezwanie k. 25, informacja k. 477 akt ZUS oraz k. 71, korespondencja e-mailowa k. 20, postanowienie sądu rejestrowego k. 72-73, uchwała k. 36, 545, 745 akt ZUS oraz k. 74, oświadczenia k. 478 akt ZUS oraz k. 75; k. 79, pełnomocnictwo k. 78, pisma naczelnika US i wnioskodawczynie – akta ZUS oraz k. 84, koperta k. 99, wydruki sms-ów k. 97-98, postanowienie sądu rejestrowego k. 779 akt ZUS, dokumentacja osobowa pracowników płatnika, roczna struktura zatrudnienia k. 34, 38-39, 407, 740-742 akt ZUS, oświadczenie k. 434 oraz k. 376 akt ZUS, umowy (usługi) k. 79-82 akt ZUS, zeznania świadka W. J. 01:21:32 i dalej – płyta CD k. 91, zeznania świadka T. O. 01:29:52 i dalej – płyta CD k. 91, zeznania świadka K. P. 01:42:09 i dalej – płyta CD k. 91, zeznania świadka S. O. 02:00:35 i dalej – płyta CD k. 91, zeznania świadka M. J. 02:19:54 i dalej – płyta CD k. 91, zeznania świadka A. S. 02:26:14 i dalej – płyta CD k. 91, przesłuchanie wnioskodawczynie 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

W okresie tym nie były prowadzonych list obecności. /bezsporne/

Płatnik składek w spornym okresie składał dokumentację skarbową do urzędu skarbowego. Przedłożona dokumentacja skarbową jest podpisana przez księgową płatnika składek albo specjalistę ds. kadr i płac. Na części dokumentów finansowych wnioskodawczynie wskazana jako osoba reprezentująca płatnika ale brak jej podpisu. /deklaracje dla podatku od towarów i usług, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu, deklaracje roczne o zaliczkach na podatek dochodowy, informacje o przychodach z innych źródeł oraz o dochodach i pobranych zaliczkach na podatek dochodowy, raporty księgowe k. 373-375, 387-405, 416-417, 447-452, 479-481, 506-511, 531-539, 541-544, 453-476, 512-530 akt ZUS, zestawienie zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy k. 379-386, 435-446v, 482-482v, 484-484v, 486-486v, 488-488v, 497-497v, 494-494v, 490-491v, 500-500v, 503-503v akt ZUS/

W spornym okresie wnioskodawczynie nie zwołała żadnych zgromadzeń wspólników spółki. Pomiędzy wspólnikami spółki istniał konflikt. W spółce nie były podejmowane żadne uchwały. Sprawozdania finansowe nie zostały zatwierdzone przez zgromadzenie wspólników spółki. /sprawozdania finansowe za lata 2017 -2018, dodatkowe informacje i objaśnienia k. 40, 415, 546-551, 746, 775-778 akt ZUS, k. 76, k. 77, zeznania świadka K. P. 01:42:09 i dalej – płyta CD k. 91, zeznania świadka S. O. 02:00:35 i dalej – płyta CD k. 91, przesłuchanie wnioskodawczynie 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

W likwidowanej spółce nie podejmowano także żadnych czynności w celu zwołania zgromadzenia wspólników. /zeznania świadka K. P. 01:42:09 i dalej – płyta CD k. 91, zeznania świadka S. O. 02:00:35 i dalej – płyta CD k. 91/

Wnioskodawczynie nie sporządziła żadnych sprawozdań z działalności likwidatora. /przesłuchanie wnioskodawczynie 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

W siedzibie spółki (...) pod koniec 2017 r. był wyłączony prąd. /zeznania świadka S. O. 02:00:35 i dalej – płyta CD k. 91, przesłuchanie wnioskodawczynie 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

Do końca października 2017 r. w spółce była zatrudniona księgowa U. Ś.. /świadczenie pracy k. 38-39 akt ZUS, przesłuchanie wnioskodawczynie 00:04:09 – płyta CD k. 158, 00:04:09 – płyta CD k. 158 w zw. z 00:15:11 i dalej – płyta CD k. 91/

W latach 2017 -2019 S. O. przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z chorobą, a następnie ciążą, a także na urlopie macierzyńskim. /zeznania świadka S. O. 02:00:35 i dalej – płyta CD k. 91/

Na listach płac z badanego okresu wskazano następujące wynagrodzenia netto ubezpieczonej:

- za czerwiec 2017 r. w wysokości 6.184,59 zł (w tym wynagrodzenie chorobowe),
- za lipiec 2017 r. w wysokości minus 102,28 zł (ubezpieczenie);
- za sierpień 2017 r. w wysokości minus 102,28 zł (ubezpieczenie);
- za wrzesień 2017 r. w wysokości 9.351,01 zł (wynagrodzenie urlopowe),
- za październik 2017 r. w wysokości 13.105,32 zł (wynagrodzenie urlopowe),
- za listopad 2017 r. w wysokości 6.534,52 zł,
- za grudzień 2017 r. w wysokości minus 102,28 zł (ubezpieczenie);
- za kwiecień 2018 r. w wysokości 10.078,51 zł (wynagrodzenie urlopowe),
- za maj 2018 r. w wysokości 8.038,48 zł (w tym wynagrodzenie chorobowe),
- za listopad 2019 r. w wysokości 12.901,10 zł (w tym wynagrodzenie chorobowe),
- za grudzień 2019 r. w wysokości 3.169,06 zł (wynagrodzenie chorobowe),
- za marzec 2020 r. w wysokości 4.708,62 zł (w tym wynagrodzenie urlopowe).

Brak jest pokwitowania odbioru wynagrodzenia przez ubezpieczoną.

/listy płac k. 362- 372, 406, 418-432, 483, 485, 487, 489, 492-493, 495-496, 498-499, 501-502, 504-505, 540 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty, a także częściowo na podstawie zeznań świadków, jak również przesłuchania wnioskodawczynie, a mianowicie w takim zakresie w jakim razem z pozostałym materiałem dowodowym osobowe źródła dowodowe korelowały, tworząc spójną logiczną całość.

Bezsporne między stronami były przede wszystkim następujące okoliczności: fakt pełnienia przez wnioskodawczynię funkcji wiceprezesa zarządu spółki na podstawie umowy o pracę do 9 czerwca 2017 r., wykonywania od 10 czerwca 2017 r. niektórych (wybiórczych) czynności likwidacyjnych w związku z powierzeniem tej funkcji wnioskodawczynie mocą postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z 7 lipca 2016 r., pozostawiania przez wnioskodawczynię na zwolnieniu lekarskim w związku z chorobą m.in. od 15.06.2016 r. do 9.06.2017 r., od 13.06.2017 r. do 8.09.2017 r., od 16.11.2017 r. do 6.04.2018 r., od 9.05.2018 r. do 6.11.2018 r., od 5.11.2019 r. do 10.11.2019 r., od 2.12.2019 r. do 23.03.2020 r., od 26.03.2020 r. do 31.05.2020 r. W tej części stan faktyczny został ustalony zarówno na podstawie zgodnych twierdzeń stron jak i dokumentów oraz dowodów ze źródeł osobowych.

Podstawową okolicznością sporną między stronami było to, czy wnioskodawczynie od 10 czerwca 2017 r. wykonywała czynności likwidatora na podstawie umowy o pracę (w reżimie pracowniczym) czy też tylko w ramach stosunku korporacyjnego. W toku procesu organ rentowy podnosił bowiem, że nie kwestionuje, że wnioskodawczynie pewne czynności likwidacyjne wykonywała, jednakże nie były one wykonywane w reżimie podporządkowania pracowniczego i za wynagrodzeniem.

Oceniając dowody w tej części Sąd miał na uwadze, że z zeznań zarówno świadków S. P. – (...) (córek wnioskodawczynie – udziałowców spółki) jak i z przesłuchania wnioskodawczynie wynika, że w spornym okresie skarżąca nie zwołała żadnych zgromadzeń wspólników spółki (ze względu na istniejący pomiędzy wspólnikami spółki konflikt), w spółce nie były podejmowane żadne uchwały, a sporządzone sprawozdania finansowe nie zostały zatwierdzone przez zgromadzenie wspólników spółki.

Z zeznań świadków S. P. – (...) wynika także, że w spółce nie podejmowano żadnych czynności w celu zwołania zgromadzenia wspólników. Natomiast na potwierdzenie faktu rzekomego składania niezatwierdzonych sprawozdań finansowych do sądu rejestrowego i urzędu skarbowego, podobnie jak i na potwierdzenie rzekomego faktu wysyłania pozostałym wspólnikom zawiadomień o zgromadzeniu wspólników, nie przedłożono jakichkolwiek dowodów.

Niewiarygodne jest także twierdzenie świadka A. S. jakoby sprawozdanie finansowe za 2019 r. zostało zatwierdzone przez zgromadzenie wspólników i przesłane do KRS i urzędu skarbowego, skoro tego w żaden sposób nie wykazano jakimkolwiek dokumentem; zresztą świadek ten nie był w stanie podać jakichkolwiek szczegółowych informacji dotyczących tych okoliczności.

Z przesłuchania samej wnioskodawczynie wynika także, że nie sporządziła ona w spornym okresie żadnych sprawozdań z działalności likwidatora. Dodatkowo wskazać należy, że z zeznań świadka S. O. jak i przesłuchania wnioskodawczynie wynika, że w siedzibie przedmiotowej spółki pod koniec 2017 r. był wyłączony prąd a jedynie do października 2017 r. była w spółce zatrudniona księgowa U. Ś. (której zresztą odwołująca nie powołała jako świadka na sporne okoliczności), a zatem siedziba spółki nie funkcjonowała w tym czasie.

Z zeznań świadka S. O. wynika nadto, że w latach 2017 -2019 osoba ta przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z chorobą, ciążą, a następnie na urlopie macierzyńskim, a zatem nie była w tym czasie obecna w pracy. Zresztą świadek ta zeznała, że „nie jest w stanie powiedzieć na jak długo przychodziła mama do pracy bo jej tam nie było, przychodziła kiedy mogła, nie jestem w stanie powiedzieć jak często; nie miałam potrzeby nadzoru nad likwidatorem, ufałam mamie”.

Z kolei z zeznań świadka K. P. wynika, że „nie kontrolowała nieobecności wnioskodawczynie w pracy, wnioskodawczynie dzwoniła do niej raz i mówiła, że przez jakiś czas jej nie będzie”.

Zważywszy na opisane okoliczności, świadczące nie tylko o wybiórczym traktowaniu przez wnioskodawczynię ustawowego zakresu obowiązków likwidatora spółki (brak sporządzonych sprawozdań rocznych, niezwoływanie zgromadzeń wspólników celem przedstawienia im sprawozdań do zatwierdzenia) uznać należało, że świadkowie nie byli w stanie potwierdzić czy wnioskodawczynie przychodziła – w tych krótkich okresach zdolności do pracy - do pracy i jakie obowiązki wykonywała, czy podlegała jakiemuś kierownictwu, wytycznym, czy było jej wypłacane wynagrodzenie.

Bezspornym jest przy tym, że nie sporządzono w spółce w spornym okresie żadnych list obecności. Tym samym gołosłowne są twierdzenia wnioskodawczynie oraz świadków – córek wnioskodawczynie jakoby B. P. świadczyła pracę we wskazanych przez nią godzinach, a w zakresie świadczenia pracy była odpowiedzialna wobec zgromadzenia wspólników. Sama wnioskodawczynie bowiem przyznała, że „jak była w stanie pracować i był natłok pracy, to pracowała”.

Jednocześnie zeznania pozostałych świadków, poza potwierdzeniem, że wnioskodawczynie pewne czynności likwidacyjne w wąskim zakresie wykonywała, nie potwierdziły faktu ich wykonywania w reżimie podporządkowania pracowniczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j.: Dz. U. z 2021 r., poz. 423, ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

W myśl art. 11 ust. 1 ustawy osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1 podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu, zaś stosownie do treści art. 12 ust. 1 ustawy osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

Na mocy art. 13 pkt 1 ustawy pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Za pracownika – zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 ustawy - uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy.

Z treści przytoczonych powyżej przepisów wynika, że stosunek pracy stanowi tytuł do włączenia danej osoby fizycznej świadczącej pracę w ramach tego stosunku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do ubezpieczenia społecznego. Osoba ta podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, w całym okresie trwania stosunku pracy, a zatem od jego nawiązania do ustania.

Stosunek pracy, stosownie do treści art. 22 § 1 w zw. z art. 2 k.p., powstaje na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Ponadto na podstawie art. 22 § 1¹ k.p. istnieje możliwość ustalenia istnienia zatrudnienia spełniającego cechy zatrudnienia w ramach stosunku pracy, niezależnie od źródła tego stosunku.

Natomiast zgodnie z art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że bezsporne było, że do 9 czerwca 2017 r. wnioskodawczynią i spółkę łączyła umowa o pracę. Sporną okolicznością było natomiast to czy wnioskodawczyni od 10 czerwca 2017 r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę.

Wskazać należy, że wnioskodawczyni została ustanowiona likwidatorem przedmiotowej spółki postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z 7 lipca 2016 r. (wpisu do KRS dokonano postanowieniem z 28 grudnia 2017 r.) na podstawie art. 276 § 3 k.s.h., mocą tego postanowienia nie określono wynagrodzenia wnioskodawczyni jako likwidatora, wnioskodawczyni o powyższe nie wnioskowała.

Przepis art. 276 k.s.h. stanowi, że likwidatorami są członkowie zarządu, chyba że umowa spółki lub uchwała wspólników stanowi inaczej. Oznacza to, że w braku odmiennych postanowień umowy spółki lub uchwały wspólników, z chwilą powołania likwidatorów mandat członków zarządu wygasa z mocy prawa, a dotychczasowi członkowie zarządu stają się likwidatorami. Czyli z mocy prawa członek zarządu zostaje likwidatorem. W przypadku gdy o rozwiązaniu spółki orzeka sąd, może on jednocześnie ustanowić likwidatorów.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowanym jest pogląd co do dorozumianego zawarcia umowy o pracę, co można poprzez analogie odnieść także do dorozumianego przekształcenie stanowiska pracy. I tak Sąd Najwyższy uznał, że zawarcie przez spółkę z o.o. z członkiem jej zarządu umowy o pracę z naruszeniem art. 210 k.s.h. nie wyklucza późniejszego nawiązania stosunku pracy przez przystąpienie do jej wykonywania za wynagrodzeniem (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2004 r., I PK 488/03, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2009 r., I PK 215/08, OSNP 2010 r. Nr 23-24, poz. 283; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2009 r., I UK 15/09, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2009 r., II PK 36/09, OSNP 2011 r. Nr 5-6, poz. 77, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2007 r., II PK 41/06).

Dla nawiązania stosunku pracy musi bowiem zaistnieć sytuacja - chociażby faktyczna (bez zachowania wymaganej formy) - zobowiązania się pracodawcy działającego przez organ uprawniony do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Zatem nawet w razie zawarcia umowy o pracę z członkiem zarządu z naruszeniem procedury unormowanej w art. 210 k.s.h. możliwe jest skuteczne zawarcie takiej umowy przez czynności dorozumiane. W tym miejscu zauważyć należy, iż do umów o pracę nie mają zastosowania przepisy kodeksu cywilnego dotyczące skutków

niezachowania formy pisemnej, gdyż sprawa ta jest uregulowana w art. 29 § 2 k.p., a kodeks cywilny, zgodnie z art. 300 k.p., można stosować tylko w sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy. Tak więc umowa o pracę zawarta w formie ustnej jest skuteczna, a jedynie na pracodawcy ciąży obowiązek z § 2. Umowa o pracę może być zawarta w formie dopuszczenia do pracy. Polega to na tym, że strony nie składają oświadczeń woli w formie pisemnej lub ustnej, lecz pracownik za wiedzą pracodawcy podejmuje pracę. Przez te zachowania strony składają w sposób domniemany stosowne oświadczenia woli. Wola stron może być bowiem wyrażona przez każde ich zachowanie, które ujawnia ją w sposób dostateczny (art. 60 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

W okolicznościach sprawy niniejszej - od dnia powołania skarżącej na stanowisko likwidatora - nie zostały jednak spełnione podstawowe cechy charakterystyczne dla stosunku pracy.

Przy ocenie czy stosunek pracy był kontynuowany zasadnicze znaczenie mają przepisy charakteryzujące stosunek pracy, a nie przepisy prawa handlowego. Zgodnie z treścią art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i od jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Zatrudnienie w warunkach określonych w tym przepisie jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy (§ 1¹). Nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną, przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w art. 22 § 1 k.p. (§ 1²).

Mając na uwadze treść przytoczonych przepisów stwierdzić należy, że dla nawiązania i realizacji stosunku pracy niezbędna jest kooperacja dwóch podmiotów, z których jeden jest pracownikiem, a drugi pracodawcą, a ponadto zaistnienie cech kreujących ten stosunek i wyróżniających go od innych stosunków prawnych, jak określony rodzaj, czas, miejsce i sposób wykonywania pracy, podporządkowanie kierownictwu pracodawcy w procesie świadczenia pracy, w tym stosowanie się do poleceń pracodawcy, obowiązek przestrzegania norm pracy.

Do najbardziej istotnych elementów stosunku pracy należą więc: dobrowolność zobowiązania, obowiązek pracownika świadczenia pracy osobiście, w sposób ciągły, podporządkowany poleceniom pracodawcy, który jest obowiązany do wynagrodzenia pracownika za świadczoną na jego rzecz pracę, ponoszenie ryzyka gospodarczego, produkcyjnego i osobowego przez pracodawcę, staranne działanie w procesie pracy. Obowiązek osobistego świadczenia pracy oznacza, że pracownik nie może powierzyć realizacji czynności, jakie wynikają z umowy o pracę osobom trzecim. Brak bezwzględnie obowiązku osobistego świadczenia pracy wyklucza możliwość zakwalifikowania stosunku prawnego jako umowy o pracę (tak SN w wyroku z dnia 28.10.1998 r, I PKN 416/98, OSNAPiUS 1999, nr 24, poz. 775). Pracownik otrzymuje wynagrodzenie za wykonywanie pracy, a nie rezultat pracy. Cechą charakterystyczną stosunku pracy jest też możliwość wymierzania kar w ramach odpowiedzialności porządkowej.

Szczególnie istotnym elementem odróżniającym umowę o pracę od innych stosunków zobowiązaniowych, w ramach których istnieje obowiązek świadczenia pracy, jest podporządkowanie pracownika pracodawcy. Dotyczy ono sposobu, miejsca i czasu wykonywania przez pracownika pracy, a także innych jego obowiązków objętych treścią stosunku pracy. W ramach podporządkowania pracownika mieści się możliwość żądania przestrzegania ustalonych przez pracodawcę (zwłaszcza w ramach regulaminu pracy) reguł porządkowych oraz poddania się jego władztwu dyscyplinarnemu.

W orzecznictwie dotyczącym charakteru zatrudnienia, podnosi się, że elementem różniącym umowę o pracę od umowy zlecenia nie jest rodzaj wykonywanych czynności. Dla obu tych umów przedmiotem świadczenia mogą być bowiem identyczne czynności. Jak wyżej podniesiono, elementami istotnymi w umowie o pracę, które nie występują w umowie zlecenia, jest obowiązek pracownika osobistego świadczenia pracy, podporządkowania pracodawcy, obowiązek przestrzegania czasu pracy i przestrzegania dyscypliny pracy. Niektóre cechy charakterystyczne dla stosunku pracy mogą występować przy świadczeniu pracy na podstawie umów prawa cywilnego (wyrok SN z dnia 25 kwietnia 1997 roku w sprawie II UKN 67/97, OSNAPiUS 1998, nr 2, poz. 57).

Pracownik w ramach stosunku pracy zobowiązuje się więc do osobistego wykonywania czynności objętych umówionym rodzajem pracy. Obowiązek osobistego świadczenia pracy oznacza, że pracownik nie może powierzyć wykonywania czynności wynikających z umowy o pracę osobom trzecim.

Stosunek pracy można scharakteryzować jako „więź prawną o charakterze dobrowolnym i trwałym, łączącą pracownika i pracodawcę, której treścią jest obowiązek osobistego wykonywania pracy określonego rodzaju przez pracownika pod kierownictwem, na rzecz i na ryzyko pracodawcy oraz obowiązek pracodawcy zatrudniania pracownika przy umówionej pracy i wypłacania mu wynagrodzenia za pracę” (patrz – wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 czerwca 1996r., I. A. 10/96 - Apel. Lub. 1997, nr 2, poz. 10).

Stosunek pracy jest stosunkiem zobowiązaniowym. W stosunku tym pracownik jest zobowiązany do świadczenia pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy w sposób podporządkowany kierowniczej roli pracodawcy.

Jeśli zatem w danym stosunku prawnym, na podstawie którego jest świadczona praca, wystąpią powyższe elementy charakterystyczne dla stosunku pracy, stosunek ten należy kwalifikować jako stosunek pracy i w konsekwencji tytuł ubezpieczenia społecznego, bez względu na to jak został on zakwalifikowany oraz nazwany przez jego strony.

Analiza warunków pracy wnioskodawczynie w niniejszej sprawie prowadzi w ocenie Sądu do wniosku, że wnioskodawczynie nie wykonywała pracy w warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika bowiem, że wnioskodawczynie wykonując obowiązki likwidatora miała całkowitą swobodę w podejmowaniu decyzji, nie była rozliczana ani z czasu pracy, ani z wykonywanej pracy - co oznacza, że nie czyniła tego w ramach charakterystycznego dla stosunku pracy reżimu podporządkowania pracowniczego.

Zdaniem Sądu sam fakt, że wnioskodawczynie rzeczywiście wykonywała w badanym okresie pewne wybiórcze czynności likwidacyjne na rzecz Spółki nie przesądza w żaden sposób o tym, że pozostawała ona w pracowniczym zatrudnieniu, zwłaszcza, że część z nich wykonywała w trakcie niezdolności do pracy w związku z chorobą.

Sąd miał na uwadze, że w świetle całokształtu materiału dowodowego nie ma żadnych przekonujących dowodów na to, że wykonując w analizowanym okresie deklarowane czynności likwidacyjne wnioskodawczynie wykonywała je w ramach podporządkowania pracowniczego, w szczególności nie wynika by S. O., K. P. (córci wnioskodawczynie) czy też pozostali wspólnicy (M. N. i J. N. – pozostający w konflikcie z resztą wspólników) mogli faktycznie sprawować nadzór i kontrolę nad pracą wnioskodawczynie – co najmniej w zakresie bieżącego przydzielania zadań.

Sąd nie przeczy, że wnioskodawczynie mogła konsultować zamiary w sprawach spółki z częścią pozostałych wspólników (przy czym jedynie swoich córek) a także, że mogła informować kiedy korzysta ze zwolnienia lekarskiego – co jest zrozumiałe i oczywiste choćby z uwagi na to, by spółka (będąca w likwidacji) mogła normalnie funkcjonować. Trudno jednak mówić o jakimkolwiek podporządkowaniu pracowniczym wnioskodawczynie. Należy w tym miejscu zaakcentować, że nie można być jednocześnie pracownikiem i pracodawcą w ramach tego samego podmiotu zatrudniającego, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia.

Co się tyczy rzekomego wynagrodzenia wnioskodawczynie za pracę wskazać należy, że również ten element charakterystyczny dla stosunku pracy nie został udowodniony. Niewiarygodne są bowiem twierdzenia wnioskodawczynie jakoby było wypłacane wynagrodzenie w jakiegokolwiek formie. Wnioskodawczynie, w toku postępowania przed organem rentowym, twierdziła bowiem, że wynagrodzenia były jej wypłacane w formie przelewu. Zobowiązana przez organ rentowy do przedłożenia stosownych potwierdzeń przelewów nie uczyniła tego, zarówno w toku postępowania przed organem rentowym jak i w toku procesu przed sądem. Oświadczyła wówczas, że wynagrodzenie było jej wypłacane w formie gotówki z kasy spółki, jednakże i tego w żaden sposób nie wykazała w toku procesu. Szereg rozbieżności dotyczących twierdzeń wnioskodawczynie w zakresie wynagrodzenia nie pozwala zatem na uznanie, że takie wynagrodzenie faktycznie było jej wypłacane. Także z list płac wynika, że nie potwierdzała ona wypłat rzekomego wynagrodzenia własnoręcznym podpisem. Niezależnie od powyższego wskazać należy,

że wysokość wynagrodzenia wnioskodawczynie wskazana w umowie o pracę na poziomie 18.860 zł brutto nie przystaje do możliwości finansowych przedmiotowej spółki, będącej wówczas w likwidacji. Znamionym jest także, że wnioskodawczynie, ustanowiona likwidatorem spółki w drodze postanowienia sądu, nie zwróciła się do sądu rejestrowego o przyznanie wynagrodzenia w kwocie stosownej do możliwości przedmiotowej spółki.

Bez wątplenia także czynności, które wykonała wnioskodawczynie, nie były czynnościami wykonywanymi w sposób powtarzający się, w określonych godzinach, w określonym miejscu pracy. Za wykonane czynności wnioskodawczynie nie otrzymała żadnego wynagrodzenia, nie podpisywała także żadnych list obecności. Zauważyć należy, że nie była ona także w wykonywaniu swoich zadań podporządkowana pracodawcy. W przypadku prezesa/wiceprezesa zarządu spółki (analogicznie likwidatora) sposób wykonywania obowiązków pracowniczych mieści się w modelu „autonomicznego” podporządkowania pracowniczego osoby zarządzającej zakładem, gdzie podległość wobec pracodawcy (spółki) wyraża się w respektowaniu uchwał wspólników i w wypełnianiu obowiązków wynikających z Kodeksu spółek handlowych. W tym systemie podporządkowania pracowniczego pracodawca określa godziny czasu pracy i wyznacza zadania, natomiast sposób realizacji tych zadań pozostawiony jest pracownikowi. Niewątpliwie inna jest charakterystyka stosunku pracy osoby zarządzającej zakładem pracy w imieniu pracodawcy. Osoba zarządzająca zakładem pracy w imieniu pracodawcy może być zatrudniona na podstawie stosunku pracy, w którym wykonywanie pracy podporządkowanej ma cechy specyficzne, odmienne od "zwykłego" stosunku pracy. Tradycyjne pojmowanie podporządkowania jako obowiązku wykonywania przez pracownika poleceń pracodawcy ewoluuje w miarę rozwoju stosunków społecznych. W miejsce dawnego systemu ścisłego hierarchicznego podporządkowania pracownika i obowiązku stosowania się do dyspozycji pracodawcy nawet w technicznym zakresie działania, pojawia się nowe podporządkowanie autonomiczne, polegające na wyznaczeniu pracownikowi przez pracodawcę zadań bez ingerowania w sposób ich wykonania. W tymże systemie podporządkowania pracodawca określa godziny czasu pracy i wyznacza zadania, natomiast sposób realizacji tych zadań pozostawiony jest pracownikowi (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 7 września 1999 r., I PKN 277/99, OSNP 2001 Nr 1, poz. 18 i z dnia 9 września 2004 r., I PK 659/03, OSNP 2005 Nr 10, poz. 139).

To, że taka osoba może być zatrudniona na podstawie stosunku pracy wskazują liczne przepisy Kodeksu pracy regulujące tę kwestię (por. art. 128 § 2 pkt 2, art. 131 § 2, art. 132 § 2 pkt 1, art. 149 § 2, art. 151⁴ § 1, art. 151⁵ § 4, art. 151⁷ § 5 pkt 1, art. 241²⁶ § 2).

Z art. 241²⁶ § 2 k.p. wynika wprost, że osoba zarządzająca w imieniu pracodawcy zakładem pracy może być zatrudniona na podstawie stosunku pracy lub na innej podstawie niż stosunek pracy. Status pracowniczego osób sprawujących funkcje organów zarządzających zakładami pracy (w tym także funkcję członka zarządu spółki) nie wynika z faktu spełnienia przez te osoby wszystkich cech stosunku pracy z art. 22 § 1 k.p., lecz z decyzji ustawodawcy o włączeniu tych osób do kategorii pracowników, pomimo braku podporządkowania kierownictwu pracodawcy pojmowanego w tradycyjny sposób. W wyroku z dnia 12 maja 2011 r., II UK 20/11, (OSNP 2012 nr 11-12, poz. 145) Sąd Najwyższy wskazał, że praca wspólnika dwuosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na stanowisku członka zarządu tej spółki, niepolegająca na obrocie wyłącznie jego własnym kapitałem w ramach tej spółki, nie oznacza połączenia kapitału i pracy. W modelu "autonomicznego" podporządkowania pracowniczego osoby zarządzającej zakładem pracy, podległość wobec pracodawcy (spółki z ograniczoną odpowiedzialnością) wyraża się w respektowaniu uchwał wspólników i wypełnianiu obowiązków płynących z Kodeksu spółek handlowych.

Również sposób wykonywania obowiązków prezesa zarządu (analogicznie likwidatora) mieści się w modelu "autonomicznego" podporządkowania pracowniczego osoby zarządzającej zakładem pracy, gdzie podległość wobec pracodawcy (spółki) wyraża się w respektowaniu uchwał wspólników i w wypełnianiu obowiązków płynących z Kodeksu spółek handlowych ciężących z jednej strony na spółce, z drugiej zaś na członku zarządu.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, w ocenie Sądu Okręgowego, zatrudnienie wnioskodawczynie na podstawie umowy o pracę na stanowisku wiceprezesa zarządu spółki, a następnie zmienionego na stanowisko likwidatora, w którym nie była jedynym udziałowcem, prowadzi do symbiozy pracy i kapitału.

Podkreślić w tym miejscu jeszcze raz należy, że wykonywanie czynności likwidatora spółki z o.o. może mieć miejsce w ramach stosunku pracy przy uwzględnieniu wypracowanej w orzecznictwie koncepcji tzw. autonomicznego podporządkowania, jak przy członkach zarządu spółki kapitałowej. Likwidator podlega wówczas nadzorowi zgromadzenia wspólników (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 września 2018 r., III AUa 1506/16, LEX nr 2625676).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, że w spornym okresie wnioskodawczyni nie zwołała żadnych zgromadzeń wspólników spółki (pomiędzy wspólnikami spółki istniał konflikt), w spółce nie były podejmowane żadne uchwały, a sporządzone sprawozdania finansowe nie zostały zatwierdzone przez zgromadzenie wspólników spółki. Nadto w spółce nie podejmowano także żadnych czynności w celu zwołania zgromadzenia wspólników. Natomiast na potwierdzenie faktu rzekomego składania niezatwierdzonych sprawozdań finansowych do sądu rejestrowego i urzędu skarbowego, podobnie jak i na potwierdzenie rzekomego faktu wysyłania pozostałym wspólnikom zawiadomień o zgromadzeniu wspólników, nie przedłożono jakichkolwiek dowodów. Z przesłuchania samej wnioskodawczyni wynika także, że nie sporządziła ona w spornym okresie żadnych sprawozdań z działalności likwidatora. Jak już wskazano dokładnie w ocenie materiału dowodowego córki wnioskodawczyni nie kontrolowały poczynań wnioskodawczyni, darzyły ją zaufaniem. Również pozostali wspólnicy nie byli informowani o jakichkolwiek czynnościach podejmowanych przez wnioskodawczynię w spornym okresie na rzecz przedmiotowej spółki.

Nie został także spełniony warunek zatrudnienia pracowniczego polegający na odpłatności, ustaleniu wypłaty wynagrodzenia jako ryzyka pracodawcy, a nie świadczącego czynności likwidatora.

Uznać zatem należy, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie pracowniczego charakteru zatrudnienia wnioskodawczyni także w czasie gdy miała powierzone stanowisko likwidatora spółki. Tym samym wnioskodawczyni nie udowodniła cech charakterystycznych dla stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że nie sposób było uznać za udowodniony fakt, że wnioskodawczyni od 10 czerwca 2017 r. wykonując pewne czynności likwidatora wykonywała je na podstawie umowy o pracę.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.

Uwzględniając wniosek pełnomocnika organu rentowego w przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika na podstawie § 9 ust. 2 w zw. z § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

K.W.